

Πίσσα, σκοτεινή εποχή του τρόμου.

Τρισαγαπημένη νιότη της Ελλάδας
και του κόσμου,
τον εχθρόν από τη γη μας - τώρα -
ποιός μπορεί να τον εβγάλει ;

Με το νου που έχουν τούτοι – παραμύθια -
με το πείσμα που ‘χουν άλλοι
άκου, νιότη, από μένα
τούτη την πικρήν αλήθεια:
Έχουν καταφέρει να ‘χεις,
- στο μεγάλο ποσοστό σου -
μπερδεμένο, απολιτικό κεφάλι.

Και φοβάμαι, αγαπημένη νιότη,
ότι ξαναείναι η ανθρωπότη
- μην το ιδώ και μην τ’ ακούσω -
για το γαΐδαρο καβάλα πάλι.

Τρισαγαπημένη νιότη της Ελλάδας
και του κόσμου
κράτα όρθιο το κεφάλι.
Μάθε, μάθε, μάθε για να βλέπεις.
Είναι αυτός ο λόγος που έχω
και η αγάπη για τα δέντρα
και η αγάπη μου για σένα
κι είναι η έγνοια μου μεγάλη.

Οι συνδιασμοί που κάνουν
με ‘βαγγέλια και φραγγέλια
και μυστικισμούς σκοτίδια
είν’ για κλάματα και γέλια,
ρίχτα όλα στα σκουπίδια.

Νιότη, πέτα πέρα, πέτα κάτου
την πυξίδα που σου βάνουνε στο χέρι
τούτοι οι λύκοι

με δορά προβάτου.

Μπήξε τις φωνές
για να ξυπνήσει
και το τσούρμο και τ'ασκέρι :

- Καπετάνιοι του καιρού μας,
η πυξίδα που κρατάτε
ίσια στην καταστροφή
το καράβι μας θα φέρει.

Τώρα πια,
το μυαλό τ'ανθρώπου και το χέρι
έχει κι άλλους τρόπους
τα προβλήματα να λύσει,
όχι μόνο
τη φωτιά και το μαχαίρι.

Ποιός θα κάμει
στην καταραμένη στέγνη
πράσινα κλαδιά να ξαναθάλλουν ;
Ποιός θα κάμει τα παιδιά
στις αυλές
τα παιχνίδια τους να βγάλουν ;

Μάτι φωτεινό του στοχαστή,
μη μου αρνιέσαι
την ελπίδα και την πίστη
στους ανθρώπους
για'να κόσμο άλλο
πιο ωραίο πάνω στη μικρή μας γη.
Συμμερίσου την ευθύνη στη δουλειά του ποιητή.